

ŠÍLENÉ. UDAVAČSKÉ CENTRUM EVROPSKÉ HODNOTY A SEZNAMY NEPŘÁTEL. ZDE JE ROZBOR JEJICH MANIPULAČNÍCH TECHNIK

- CZ24 News | 3. dubna 2021

ČESKO: Tím nejšilenějším, co se tento týden v českých médiích objevilo, je obsáhlý materiál Seznamu Zprávy o tom, že nejúspěšnějšími dezinformátory v Česku jsou zpěvák Janek Ledecký a SPD Tomia Okamury. Jde o přeepsanou zprávu Evropských hodnot gay pornoherce Jakuba Jandy. Petr Žantovský v pravidelném přehledu mediálních zajímavostí popisuje, jak tahle špiclovací a udavačská organizace funguje, a ptá se, kým jsou tyto projekty placeny, s jakým cílem a proč se zveřejňují seznamy nepřátel a co ty chudáky nepřátele potom čeká.

Článek s titulkem „Nejúspěšnější dezinformátoři v Česku: vyniká SPD i Ledecký“ ze Seznamu Zprávy byl vůbec tím nejšilenějším, co česká média tento týden přinesla. Informuje nás o tom, že Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty v současnosti sleduje okolo 40 dezinformačních webů a některé stránky na sociálních sítích.

„V podstatě jde o přeepsanou zprávu Evropských hodnot a Seznam Zprávy z ní vyrobily hodně nafouklý materiál. Vytištěný vyjde bez obrázků skoro na čtyři strany, což je opravdu neobvyklé. Z toho vyplývá, že Seznam Zprávy tu zprávu považuje za velmi významnou a klíčovou informaci. Já bych se nejprve zastavil u Bezpečnostního centra Evropské hodnoty. Svého času si tahle skvadra říkala think-tank, tedy myšlenkový trust. Bezpečnostní centrum je něco úplně jiného a nového. Vidím to prvně v souvislosti s Evropskými hodnotami,“ uvádí Petr Žantovský.

Může to znamenat, že se v této instituci přestalo myslet, a proto muselo zmizet označení think-tank. „Ale nejsem si jistý, jestli se v Evropských hodnotách myslelo někdy předtím. Nebo jen usoudili, že bude lepší se nazývat tím, čím opravdu jsou. Bezpečnostní centrum je taková zvláštní kategorie,

kteřá nemá žádné ustálené vztahy. Můžeme myslet, že tu je nějaká návaznost na bezpečnostní struktury, ať už na ministerstvo vnitra, obrany či zahraničí. Nejbliž bude asi k vnitru. A najednou se tedy z Evropských hodnot vyklubalo bezpečnostní centrum. A toto bezpečnostní centrum se zabývá tím, že sleduje weby, které považuje za tzv. dezinformační. Je to tedy udavačská organizace, co cenzuruje internetové a jiné mediální obsahy, zaznamenává, co, kde a na jaké téma který politik nebo viditelný člen společnosti říká, a dává tomu nálepku, že to je dezinformace, konspirace nebo přímo nepřátelské vykročení v ruských nebo v čínských zájmech proti nám," popisuje mediální analytik.

Tací aktivisté psali seznamy nepřátel už před protektorátem

Silně mu to připomíná aktivity protofašistických bojůvek ještě před protektorátem a za druhé republiky. „Tehdy také mnozí aktivisté, ať už byli placeni kýmkoli, se věnovali tomu, že sepisovali seznamy budoucích nepřátel určených k nějakému zacházení. A teď nechci být konkrétní. Kdo zná trochu dějiny protektorátu, tuší, jakému zacházení byli lidé z těchto seznamů vystaveni. Uvidíme, jak to bude v tomto případě. Nicméně ty metody si jsou tak nepředstavitelně podobné a tak nepředstavitelně odporné, že se k tomu nesmí mlčet. Kdo proti tomu nevystoupí, ten to podporuje. Samozřejmě v centru toho udávání – koneckonců je to i v titulku – je SPD. Ale není to jen proto, že má ve svém středu výrazné osobnosti, v případě Evropského parlamentu Ivana Davida a v případě Parlamentu ČR Tomia Okamuru, kteří často vystupují a velmi jednoznačně hájí názory, jež jsou určité v rozporu s názory Evropských hodnot," upozorňuje Petr Žantovský.

Na prvním místě toho udavačského seznamu je podle něj SPD proto, že je vysoce pravděpodobně stranou, která bude na vzestupu tím víc, čím víc se budou blížit volby. „A čím víc budou partičky typu Evropských hodnot či demobloku hysterčit a bojovat proti vymyšleným nepřátelům, tím víc bude těch, kteří se chtějí zamyslet a samostatně se rozhlížet v jiných strukturách. A protože po odchodu mladšího Václava Klause z politiky trochu skomírá Trikolóra, tak na politickém hřišti mnoho svébytných a takto vydefinovaných subjektů nezbyvá. Tak se klidně může stát, v komentářích mainstreamových se to psalo s předznamenáním, že by to bylo strašné, že SPD sklídí bývalé voliče jiných stran. Třeba KSČM, která sama neví co se sebou, má názorové i personální problémy. Je závislá na voličích starší generace, i když skrze politiky typu paní Konečné nebo pana Dolejše se snažila získat i voliče mladší. Nevím, zda se jí to povedlo, ale každopádně je to nejbližší zdroj, ze kterého může SPD čerpat své budoucí sympatizanty a voliče," domnívá se mediální odborník.

Hlásnou troubou Bruselu jsou místo sobotkovců piráti

Druhým zdrojem, jehož předznamenáním byl přestup Jaroslava Foldyny do SPD, je sociální demokracie. „Ta je v nejistotě, zda se dostane do Parlamentu, a tak dělá různé skopičiny typu kandidatur lidí, jako je Valachová nebo Petříček, na předsedu. Ti mohou přinést jen zakonzervování sobotkovského bezčasí, kdy se viselo na rtech paní Merkelové a Evropské komise a dělalo se jen to, co odtamtud bylo slyšet. Jenže tuto roli převzali piráti, ti jsou teď hlásnou troubou eurounijních názorů, a sociálním demokratům toho ideologického moc nezbyvá. SPD tak začíná být pro tyto strany nebezpečná. Ale ty výzkumy, které vystrkují do čela Piráty a STAN, se mohou mýlit. Vzpomeňme si na prognózovaných 10 % někdejších Důchodců za životní jistoty, z čehož byla jen 3 % a prohraná sázka předsedy Kremličky, který pak pojídal nějakého brouka. Šlo o blamáž průzkumných agentur, které jim předpovídaly tato nesmyslná čísla. Čili nevěšme si těch čísel, ale toho, co je za nimi," doporučuje Petr Žantovský.

Pro Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty jsou největšími nepřáteli Ivan David, Tomio Okamura a Radim Fiala. „K nim připojily naprosto neorganicky pana Volného, který už v SPD není. Přesto, a to je klasická manipulační technika, se snaží prostřednictvím Volného stigmatizovat dnešní SPD, říct voličům, že SPD a Volný jsou jedno a to samé a všichni je spojí s flákancem. Druhá část terčů, které si Evropské hodnoty vybraly, jsou lidé ze šoubyznysu, kteří podle nich píšou dezinformace, zejména tedy o pandemii covidu. Zahrnuli tam Janka Ledeckého, Daniela Landu, Ilonu Csákovou, Daniela

Hůlku a Báru Basikovou. Přitom ty osobnosti, jak byly vyjmenovány, spolu nemají v podstatě vůbec nic společného. Ani žánrově, ani hudební minulostí, ani názorovou minulostí. Ocitli se na jedné hromadě proto, že k jednomu tématu vyjádřili svůj názor. Ale tím se Evropské hodnoty nezabývají, těm bohatě stačí, že někdo veřejně řekne, že si myslí něco jinak, než se píše v novinách, a v tu chvíli je nepřítel,“ podotýká mediální analytik.

Neví se, co čeká chudáky ze zveřejněných seznamů nepřátel

Vedle seznamů politiků a celebrit představily Evropské hodnoty i seznam tzv. občanských dezinformátorů. „Tuhle formulaci jsem ještě neslyšel, je moc ‚pěkná‘. Spadli tam lidé jako David Formánek, Michael Svatoš, Michal ‚Shark‘ Hašek, také zesnulý Ondřej Höppner. To považuji za krajně nevkusné, že střílejí do člověka, který nedávno zemřel na těžkou nemoc, a řadí ho do seznamu nepřátel společnosti. Vyrobit z toho všeho elaborát o tom, jak jsme obklopeni nepřáteli. Jako v padesátých letech. Na každém rohu stojí imperialistický agent, viz plakáty ‚Nemluv o své práci, nevíš, kdo tě poslouchá‘. Myslím, že se tomu blížíme. Tyhle seznamy nám dávají další argument k tomu, že se nemýlíme. Jsem zvědav, kdy Evropské hodnoty přiznají vazbu na Ministerstvo vnitra a jak to bude ministr vnitra potom vysvětlovat. Zajímalo by mě, kým jsou tyto projekty placeny, s jakým cílem a proč se zveřejňují seznamy nepřátel a co ty chudáky nepřátele čeká. To nám Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty zatím nesdělilo. Tak jsme v očekávání,“ říká Petr Žantovský.

Na placeném serveru Protext, píárové službě ČTK, kde si lze zaplatit reklamu na byznysové či jiné aktivity, čerpal pro druhé – také poněkud bizarní – téma. „I když jde o reklamu, neznamená to, že to, co se tam objeví, není pravda, takže má smysl se tím zabývat. Vyšel tam text s titulkem ‚Whistleblowing: nová povinnost pro organizace‘. Píše se v něm, že každá soukromá společnost s 25 a více zaměstnanci a každý zadavatel veřejných zakázek, kromě těch nejmenších obcí, musí už brzy plnit novou povinnost: Zavést interní kanál pro přijímání tzv. whistleblowing oznámení od svých zaměstnanců, tedy oznámení o možném porušování práva v organizaci. Každý si asi vzpomene na průkopníka whistleblowingu, utajeného udávání, když máte v kapse diktafon, mluvíte s někým, nahráváte ho, on o tom neví a vy se pak vydáte do médií prodat tu nahrávku a stanete se rázem hrdinným bojovníkem proti korupci či jiné špatnosti. Tím průkopníkem byl Libor Michálek, který se těmito aktivitami vyznačoval v IPB už na konci 90. let,“ připomíná mediální odborník.

V každé firmě bude manažer, jenž bude mít na starost udání

Libor Michálek se ale proslavil hlavně rozhovorem natočeným tímto způsobem s ministrem životního prostředí Pavlem Drobilem, který pak musel rezignovat. „Z pana Michálka se stal mediální hrdina, a to do té míry, že ho piráti nominovali do Senátu. V roce 2012 uspěl, o šest let později už ne. Nicméně šest let tam strašil a hrál hrdinu whistleblowingu. A touto novou normou se teď asi budeme řídit. Stejně jako za komunistů bude asi udávací povinnost, že když někdo viděl, že si nějaký kluk nakreslil americkou vlajku na tenisky, tak to musel nahlásit domovní důvěrníci-udavačce, ta to odnesla vyšší udavačce či udavači, ten pak někde na Státní bezpečnost nebo na výbor KSČ a s rodiči toho nezletilého chudáka bylo náležitě zatočeno. Mohli přijít o práci, dokonce i o to dítě, když na to přišlo. Koneckonců Barnevernet nebyl v odeírání dětí na světě první, dělo se to i za komunismu; neříkám, že masově či programově, ale dělo se to,“ poukazuje Petr Žantovský.

Opět, jako u udavačských soudruhů z Evropských hodnot, se vracíme do éry předlistopadové. „A to velmi smutnou formou, která je dokonce podložena zákonem. Od roku 2012 máme zákon o trestní odpovědnosti právnických osob. Podle toho je vytvořen tzv. compliance, což je program, který má být zaváděn v každé větší firmě. Má to být systém vnitropodnikových směrnic a organizačních opatření, compliance management system, který by měl být přirozenou součástí interní strategie a firemní kultury. V každé firmě má vzniknout nové místo compliance managera, který má na starosti shromažďování různých udavačských aktivit, které mohou být i důsledkem nějaké osobní pomsty, všeho možného, co si lze představit. Jako když v Dánsku uzákonili, že soulož, která nebude podložena nějakým zaznamenaným souhlasem obou zúčastněných, se hodnotí jako znásilnění. Tohle mi připadá

velmi podobné, jen to nevyvolává takový úsměv jako dánský příklad," myslí si mediální analytik.

Ideový tlak a ekonomická páka definitivně ukončí demokracii

Považuje to za katastrofu, poněvadž si kdokoli může vymyslet o svém nadřazeném, kterého nemá rád, že ho přistihl při plánování korupčního jednání. „Ani ne při samotném jednání, ale pouze při plánování. Slyšel za dveřmi, protože to je součást života každého správného udavače, poslouchat za dveřmi, něco, co mohlo navozovat dojem přípravy korupčního jednání. Udá ho tomu compliance managerovi, a ten si ho podá. Jak, to už bude zřejmě na firmách, korporátech a manažerech. Každopádně ten udaný bude mít nepříjemnosti, a to i když se ničeho špatného nedopustil. Jsme tak uprostřed dvou tlaků. Z jedné strany je na nás veden ideový tlak, který z některých dělá nepřátele toho krásného liberálně demokratického světa, a z druhé strany jsme tlačeni touto ekonomickou pákou. Jsme jen čekatelé na to, kdo nás udá dřív. A zavede se presumpce viny; tak nebude třeba dokazovat vám, že jste se dopustil přípravy korupčního jednání, ale naopak vy budete dokazovat, že jste to nečinil. To jsme na konci demokracie už opravdu a definitivně. Další cesta vede jenom k diktatuře," konstatuje Petr Žantovský.

Bronzová socha Greta Thunbergové. Foto: University of Winchester

Rozesmála ho středeční zpráva ČTK, kterou potom převzala další média, o tom, čeho se lze také nadít od britské univerzity. „A pak jsem se podíval na fotku u článku a rozesmál jsem se podruhé. Jde o zprávu, že Winchesterská univerzita odhalila sochu Greta Thunbergové. v životní velikosti. Není to jen tak nějaký betonový šmejda, je bronzová. To je vzácnost, která určitě vejde do dějin svojí uměleckou i jinou hodnotou. A tahle vzácnost přišla v přepočtu na 729 tisíc korun. Socha nese název ‚Make a Difference‘, tedy ‚Udělat změnu‘. Sochy partyzánů a rudoarmějců se šeríkem, vztyčené u nás po válce v každém okresním městě, jsou proti tomu vysloveně surrealistická díla. Tohle je podrealismus nejhrubšího zrna, takhle nějak se výtvarně vyjadřují děti na konci mateřské školky. Na fotce je vidět, že má mírně zvednutou pravici. A z té pravice čouhá vztyčený prst. Na první pohled jsem měl dojem, že to je vztyčený prostředníček," směje se mediální odborník.

Místo prostředníčku ukazováček, který nás navádí na cestu

To by bral jako docela výstižnou významovou charakteristiku té sochy, jejího smyslu a koneckonců i výsledku činnosti mladé dámy, kterou socha představuje. „Bohužel, je to ukazováček, jenž nám má ukazovat správnou cestu k tomu, abychom provedli změnu. Je dobré zaznamenat, že proti té soše protestovali tamní obyvatelé i studenti té univerzity s tím, že to jsou vyhozené peníze. Ale autorka té sochy Christine Charlesworthová zdůvodňuje svůj výtvar tím, že univerzita chtěla sochu Greta, protože je to velmi ‚zelená univerzita‘ a měla pocit, že Greta bude inspirací pro všechny studenty. Já si myslím, že inspirací pro všechny studenty by mohla být, protože by mohli její ideové dílo dotáhnout do důsledku. Švédská aktivistka nechodí do školy pouze v pátek, oni by mohli přestat chodit do školy i v jiné dny. A v tu chvíli budou ryzími následovníky ideového odkazu Greta Thunbergové. Jinou verzi nevidím," dodává pro Petr Žantovský.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz>